

ATS 12: 1 NATURSKILDNINGARNA I DEN NORRÖNA DIKTNINGEN. 21

annat ställe¹ säges det, att i paradiset alla fält skina med fager blomstring och god doft². Det heter vidare³, att der ej är någon natt, der skiner solen alltid, der är det lefvande vattnets källa⁴. Luftens rena glans skildras på följande sätt⁵: oföränderligen varar der i all evighet luftens klarhet⁶. Uti den stockholmska Homiliboken s. 144 (Wiséns upplaga) finna vi en likartad skildring af paradiset eller himlen. Man får veta, att der örternas blommor aldrig förblekna, skogarnes frukter aldrig ruttna, honungsflödande bäckar flyta öfver grönskande fält, alla örter dofta, huru der är ljus utan mörker, intet svart eller fult att skåda⁷. Uti Mariusaga målas paradiset på flere ställen med liknande drag. Der sägas (s. 1165) vara fagra örter och rikligt med frukt⁸. Det skildras (ibidem s. 1163) såsom en grön, mycket skön och härlig plats. »I det landet var himlen klar utan några skyar»⁹. Under ett träd var den skönaste brunn, från hvilken många fagra bäckar runno»¹⁰. Om denna källa heter det uti den beskrifning, som **P**orkelsson utgifvit efter Hauksbók¹¹, att den innehar alla vattnets goda egenskaper¹². Man bringas

¹ *Heilagra manna Sögur* I s. 286; s. 299 talas det om *vegr grænn til paradísar*.

² *Skína allir vellir með fögurum blóma ok góðum ilm*.

³ *Ibidem* I s. 352.

⁴ *Var þar eingi nótt, þar skein sól jafnan ok þar var brunnr lifanda vaz*.

⁵ *Ibidem* II s. 55.

⁶ *Stendr þar obrigðiliga eillfr loptzins skærteikr*.

⁷ *þar fjlnar eige blóme grasa, þar hrørna eige alden skóga, þar falla hunángsfjótande læker á ei grænom vøllom etc*.

⁸ *Fögur græs ok aldin nóg*.

⁹ *Einn grænn staðr mjök fagr ok bjarttr; í því heraði var skærr himinn ok ecki skj*.

¹⁰ *Ibidem* s. 538. *Undir einu tré var einn hinn skærasti brunnr, af þeim brunne runnu fagrir lækir*.

¹¹ *Nokkur blöð úr Hauksbók*, Reykjavík 1865 s. 6.

¹² *Brunnr er sá þar er fylgja öll vatns fríðendi*.